

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 19. 20. & 21. lib. Josue, in quibus describitur
Sors Simeon, Zabulon &c. designatio urbium pro fugitivis & immunitas
eorum. Pax Israëlitis concessa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

tamen in hac sola deesse, vel longiores adhuc moras necesse. Constat autem nos homines Duce Christo tanquam secundò Josue eò per-
 tigiſſe, ut cœlestis Palestina, à nobis æternùm possidenda, nil ultra
 videatur requirere, quàm præfatam positionem pedum. Imò Pro-
 pheta Isaias testatur c. 2. v. 2. *Et erit in novissimis diebus preparatus mons
 Domus Domini in Vertice montium, & elevabitur super omnes colles, & fluent
 ad eum omnes gentes. Ubi speciali notamine digna cenleo verba hæc;
 & fluent ad eum omnes gentes.* Quasi diceret Propheta; tam facilem fu-
 turum temporibus nostris accessum cœlestis Regni, ut homines non
 ultra laboriosò pedum suorum obsequiò illud Regnum consequi de-
 beant, sed instar æquæ, ad centrum suum facillimè labentis, illud ob-
 tinere valeant. Salvator noster per orationem nobis traditam ve-
 rum orandi modum docturus, non voluit, ut oremus: *Veniamus in
 Regnum tuum, sed adveniat Regnum tuum.* Quasi verò Regnum hoc ma-
 jori desiderio flagret ad nos veniendi, quàm nos illud intrandi. Qua-
 re apocalypticus Joan. c. 21. Jerosolymam cœlestem sponsalitiò orna-
 tu indutam descendere conspexit, nobis adventantem. Quid? quod
 Christus ipse Lucæ 17. testatur: *ecce enim! Regnum Dei intra vos est.* O
 quàm ingens ergo Christianorum vecordia est, si nimio terrenarum
 rerum amore decepti, Cœlum assequi negligunt: aut (ut veriùs lo-
 quar) non tantùm negligunt, sed recusant. Fortissimi in Romanis
 olim theatris spectandi delicias omnes abjecere, ne redderentur effœ-
 minati, & ad digladiandum inepti. Nullos labores licet gravissimos
 non suscepere, vitam ipsam in apertum discrimen conjicientes, quod
 ea tantùm de causa fecere, ut per vulnera plausum, per mille pericula
 futilem consequerentur coronam; & Christiani ad æternas Cœlitum
 laudes, ad Laurum immarcescibilem vocati, è domo vix efferre pe-
 dem, vix nullum subire laborem, aut pati dolorem velint?

Doctrina 4.

*Desumpta ex cap. 19. 20. & 21. lib. Josue, in quibus describitur Sors Simeon,
 Zabulon &c. designatio urbium pro fugitivis & immunitas eorum. Pax
 Israëlitis concessa.*

N. 213. Considera I. **T**Ribum Simcon, qui numerosissima Ægyptum exie-
 rat, ad tam pauca capita redactam apparuisse, post-
 quam

quam ad Jordanem deventa ut teste S. Scripturâ fuerit ei Hæreditas data in medio Possessionis filiorum Judæ: adeoque eidem locandæ sufficere videbatur parvum aliquod spatium terræ. Causam hujus si inquiras? respondebit Liber Numeri capite 25. describens pudendum illud Zambri Ducis de cognatione & Tribu Simeon nati peccatum, cum Muliere Madianitide commissum, quod plures alios ejusdem Tribûs viros teste Abulensi suum sequentes Ducem ad parem culpam & pœnam traxit. Ita sanè consuevit divina Nemesis, Principum peccata, quia plerumque scandalosa sunt, non tantùm in propria ipsorum, sed etiam in subditorum suorum personis punire. Licèt David à culpa adulterii & homicidii absolutus audiisset à Propheeta 1. Reg. 12. *Dominus quoque transtulit peccatum tuum.* Attamen quia hæc peccata fuerant à Superiore commissa: hinc pœna ipsis gravissima remansit, etiam in subditos fulminata. Elias scelestem Achab Regis vitam conspicatus, toti populo ruinam præfagebat 3. Reg. 18. inquiens: *tu conturbas Populum Israël & domus Patris tui &c.* De Nebuchodonosore pessimi exempli Rege asserit Isaias c. 14. *tu terram tuam dispersisti, tu populum tuum occidisti.* Alianus lib. 13. var. hist. cap. 2. de Macareo sacrificulo gentili impiissimo refert: quòd is depositæ in Templo pecuniæ potiturus, hominem mactaverit, eum clam terræ mandans. Parente Macareo Templum post perpetratum facinus egresso, filii impia Sacrificia imitaturi, accessere Aram, & juniore collum præbente adultior ei ensem intorsit, vitamque extorquendo, victimam mactavit. Familia compertò facinore in clamores resolvitur, quos ut audiit mater exiliit, cernensque trucidatum filium, esse recenti sanguine conspersò alterum confodit. Allatus est hujus rei nuntius ad Macareum, qui furibundus in ædes insilit, & hastâ seu thyrsò, quem tenebat, necem quoque intulit uxori: ipse verò evulgato scelere tormentis subjectus, in quæstionibus vitam amisit. En! quanta ex unius Superioris in totum de num aut communitatem redundant mala & pœnæ. Tremendis ergo verbis hortatur Superiores omnes S. Greg. M. pastor p. 3. c. 1. scribens: *scire Prælati debent, qui se perversa unquam perpetrant, tot mortibus digni sunt, quot ad subditos suos perditionis exempla transmittant.*

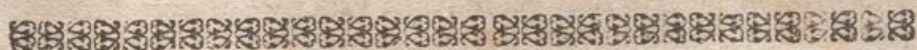
Si juxta imperium Dei cap. 20. expressum etiam involuntarius homicida stans ante Judicium, tam exactam rationem facti sui reddere debuit, non dimittendus ante mortem summi Pontificis: qua-

lem rationem aliquando reddent in extremo Judicio illi, qui non corporum tantum, sed & animarum quoque cædes saltem interpretativè (ut loquuntur Scholæ) voluntarias perpetrarunt, dum Superiores agendò peccarunt, & peccandò pessima reliquerunt subditis exempla?

N.214.

Considera 2. Israëlitis non tantum datum esse universam terram, Patribus eorum olim à Deo promissam, sed datam quoque esse pacem: hanc enim negatâ, etsi totum possedissent Mundum, felices se profiteri minimè valuissent. Nam S. August. Serm. 2. ad frat. exclamat: *O Pax! sine te Reges non regunt, sine te Regna non valent.* Quando Loth exortâ inter suos & Abraham pastores discordiâ, à sancto se divisit sene, de pace parum sollicitus, ab hostili manu in captivitatem ductus est cum tota familia. Abraham econtra pacis studiosissimus cum suis vernaculis irruens in Reges eisdemque in turpem fugam abactis Lothum reduxit sospitem. Ecclesiæ primitivæ Regnum primorum fidelium paci & Apostolorum concordix ceu fortissimo fundamento inædificari voluit Christus testante Lucâ: *multitudinis credentiû erat cor unum & anima una.* Ut taliter roborato Regnò portæ inferi non prævalerent: & hinc Salomon effigiem sponsæ, Ecclesiæ videlicet militantis, delineaturus, his utitur verbis Cantic. 4. dicens: *sicut fragmen mali punicum ita gene tue.* At quænam inter malum punicum & inter fideles, per genas significatos, proportio? respondeo: Quòd sicut sub eadem cortice & superficie hujus pomi omnia grana univuntur, ita primorum fidelium corda sub una pacis cortice fuerint tunc temporis conjuncta. Testatur autem ulterius Salomon de Ecclesiâ, sic in pace constituta: illam ut castrorum aciem formidabilem esse hostibus suis. Linguarum unio stupendum illum Babylonicæ turris opus exstruxit, divisio destruxit: Hinc Pharaos Israëlitas in servitute diu retenturus divisit illos à se mutuò, dispergens per Ægyptum ad colligendas paleas Exodi 5. Euphrates nobilis ille fluvius tandiu inexpugnabilem fecit Babylonem, quamdiu fuerat unitus, sed à Cyro vix divisus, eidem facilem capiendæ hujus urbis viam præbuit. Agesilaus à quodam perconctatus: qua de causa urbs Sparta muris caret? quarenti ocus ostendit cives unanimes, asserens: *hi sunt Sparta civitatis mœnia,* dicens inde: Rempublicam nullò munimentò tutiorem ab hostibus fore, quàm Incolarum pace & concordia. Rectè igitur Veget. lib. 3. ait: *nulla quantumvis minima natio potest ab adversariis dele-*

deberi, nisi propriis discordiis seipsam consumserit. His verbis te subscribere non ambigo Christiane, & tamen vel amore proprii interesse, vel ardore tenendæ tuæ sententiæ in tam frequentes rixas & discordias dissolveris?

FASCICULUS XXXII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex residuis capitibus lib. Josue, in quibus describitur acris censura Tribuum Ruben, Gad & media Manassis ob erectum altare Testimonii. Exhortatio Josue ad Populum pro levandis mandatis Dei & repetitio Beneficiorum Dei atque mors Josue.

Considera I. **P**acem piorum, quâ fruuntur in terra, per contradictiones acquiri & conservari debere. Vix enim tempore Pacis, hebraico Populo concessæ, Tribus Ruben, Gad & media Manasse Altare Testimonii erexerant: illic surrexerunt cæteræ Tribus, rigidissimis verbis cap. 22. in eos invecæ. Salvator noster in primo hujus mundi ingressu Regis pacifici nomen assumpsit: sed ne videretur pacem secum tulisse ab omni contradictione liberam, ocius ab Herode ad necem quæsitus, fugere in Ægyptum coactus est, etiam audiens à Simeone sene: positum se esse in signum, cui contradiceretur Lucæ 2. Quod triginta trium annorum spatiò eventus luculentò testimoniò comprobavit. Atque hinc Isaias Propheta non absque Mysterio de illo prædixerat; *vocabitur nomen ejus Deus fortis, subnectens Princeps Pacis.* Docturus per hæc verba: Christum dimicandò fortiter, & vincendò viriliter, veram pacem assequi. Eodem porrò tempore, quò ipse gloriosè surrexit, & apparens discipulis dixit Joan. 20. *Pax vobis* ostendit eis manus & pedes, vulnerum cicatricibus notatas, monstraturus hoc spectaculò: pacem illam, quam annunciarer, vulneribus livore & sanguine comparatam esse; &